

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การใช้ระบบการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการเรียนรู้เนื้อหา (เพื่อนช่วยเพื่อน)
ปวช.2 ช่างยนต์

ชื่อผู้วิจัย

นายณัฐพล ม่วงทอง

วิทยาลัยอาชีวศึกษากฎีพัฒนชยการและเทคโนโลยี

ประจำปีการศึกษาที่ 2/2566

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยในครั้งนี้จะสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาแผนกวิชาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.2) เพราะด้วยอารมณ์ของวัยรุ่นในปัจจุบันต้องหาเทคโนโลยีใหม่ๆ และเรื่องราวใหม่ๆมานำเสนอเพื่อให้เกิดการกระตุ้นในการทำความเข้าใจให้ดียิ่งขึ้น และเมื่อใช้กระบวนการกลุ่ม ก็ยังคงให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ และขอบคุณเพื่อนร่วมงานที่คอยให้กำลังใจ ให้คำปรึกษาตลอดมา ขอขอบคุณผู้อำนวยการที่คอยให้คำปรึกษา และช่วยสอนในคาบเรียนเพื่อให้นักศึกษาได้รับรู้เพิ่มมากยิ่งขึ้น

นายณัฐพล ม่วงทอง
ผู้วิจัย

ชื่อเรื่อง	การใช้ระบบการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการเรียนรู้เนื้อหา (เพื่อนช่วยเพื่อน) ปวช.2 สาขาช่างยนต์
ผู้วิจัย	นายณัฐพล ม่วงทอง ตำแหน่ง ครูผู้สอน
วุฒิการศึกษา	ระดับปริญญาตรี ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาพิษณุโลก
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยอาชีวศึกษากฎบัตรวิทยการและเทคโนโลยี เลขที่ 39 ซ.12 ถ.ประชาหารษา ต.ในเมือง อ.เมือง จ.กำแพงเพชร โทรศัพท์ 055716459 มือถือ 0863458596
ปีที่ทำการวิจัย	ปีการศึกษา 2566
ประเภทงานวิจัย	วิจัยในชั้นเรียน
ลักษณะประชากรที่ศึกษา	นักศึกษาแผนกวิชาช่างยนต์ ระดับ ปวช.ชั้นปีที่2 จำนวน 22 คน
ระยะเวลา	เดือน มกราคม 2567 ถึงเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567 ภาคเรียน 2 ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ เพื่อปรับพฤติกรรมการเรียนรายวิชางานเครื่องมือกลช่างยนต์ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการปรับพฤติกรรม การเรียนการสอน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาแผนกวิชาช่างยนต์ ระดับ ปวช.ชั้นปีที่ 2 จำนวน 22 คน ในภาคเรียนที่ 2/2566 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การระบวนการกลุ่ม และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ผลการวิจัยมีดังนี้

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนต้นของปีการศึกษา พบว่ามีพฤติกรรมการตอบสนองช้าเนื่องจากติดโทรศัพท์ เล่นเกมในมือถือกันอย่างต่อเนื่อง จึงได้ทดลองคิดและทำการทดลอง พอได้ทดลองใช้สื่อนี้พบว่า นักศึกษาทำการตอบคำถามในเรื่องราวต่างๆ และสามารถนำความรู้ที่ไปใช้ในการทำงานจริงได้อีกด้วย และยังมีการลองผิดลองถูกอยู่เสมอ จนได้ผลการทดลองเป็นที่น่าพอใจ ภายหลังจากการปรับพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนแล้ว ได้ทำการทดสอบหลังการเรียน (post-test) พบว่า คะแนนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีขึ้นไป ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียนรู้ (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียนรู้ (post-test) แสดงให้เห็นว่าหลังจากปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ดีขึ้น

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	(2)
บทคัดย่อ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(5)
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา	6
วัตถุประสงค์	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
สมมุติฐานการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดและทฤษฎี	7
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	
ประชากร	9
กลุ่มตัวอย่าง	9
เครื่องมือที่ใช้	9

การเก็บรวบรวมข้อมูล	10
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	10
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	11
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ	
สรุป	12
อภิปรายผล	12
ข้อเสนอแนะ	12
บรรณานุกรม	13
ภาคผนวก	

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test)	11
ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบหลังการเรียน(post-test)	11

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนได้นำเสนอโดยใช้กระบวนการกลุ่ม และทักษะการปฏิบัติงานจริง ปรากฏว่านักศึกษาไม่สนใจที่จะฟังการบรรยาย และไม่จดบันทึกการเรียนการสอน และไม่สนใจที่จะอ่านหนังสือเพิ่มเติม ได้เริ่มสนใจในสิ่งที่เพื่อนๆ ได้ทำงานกันมากขึ้นน้อยอยากจะมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบในการส่งชิ้นงาน การทำงานที่ได้มอบหมายอีกด้วย ส่งผลให้ผลการเรียนของนักศึกษาต่ำลงเรื่อยๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะทำการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากที่ได้ทำการปรับพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อปรับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษารายวิชางานเครื่องมือกลช่างยนต์
2. เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังทดลองสื่อการสอนแบบใหม่โดยใช้กระบวนการกลุ่ม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

1) ตัวแปรต้น

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นบทเรียนในรายวิชางานเครื่องมือกลช่างยนต์

2) ตัวแปรตาม

นักศึกษาระดับ ปวช.2 แผนกวิชาช่างยนต์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 22 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

สมมุติฐานการวิจัย

เพื่อให้มีระบบการศึกษาที่ดียิ่งขึ้นจากการในกระบวนการกลุ่มในการเรียนและการทำงาน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การปรับพฤติกรรม คือ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมระหว่างการเรียนในชั้นเรียนต่างๆ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการทดสอบหลังการเรียน ภายหลังการปรับพฤติกรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้วิธีการสอนเพื่อปรับพฤติกรรมผู้เรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1) แนวคิด / ทฤษฎี

1.1 การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน

ประเทือง ภูมิภัทราคม (2540) อ้างถึงในขวัญเฉลิม ตันประเสริฐ (2553 : online) ได้อธิบายว่า “การปรับพฤติกรรม หมายถึง การประยุกต์หลักการพฤติกรรมหรือหลักการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงแก้ไขพฤติกรรม โดยเน้นที่พฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้หรือวัดได้เป็นสำคัญ และมีความเชื่อพื้นฐานว่าพฤติกรรมปกติและไม่ปกติพัฒนามาจากหลักการเรียนรู้” วิธีการปรับพฤติกรรม สามารถกระทำได้หลากหลายวิธี ซึ่งสามารถเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสมกับผู้เรียนหรือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการปรับพฤติกรรม โดยทั่วไปนิยมใช้ 5 วิธี ดังนี้

- 1.1.1 แรงแเสริมเชิงบวก (Positive Reinforcement) เป็นวิธีการที่เสริมแรงเพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมาอย่างสม่ำเสมอ เช่น การชมเชยเมื่อตอบคำถามได้ถูกต้อง เป็นต้น
- 1.1.2 แรงแเสริมเชิงลบ (Negative Reinforcement) เป็นวิธีการที่เสริมแรงในทางลบเพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมา โดยการหลีกเลี่ยงการกระทำอีกสิ่งหนึ่ง เช่น กำหนดแบบฝึกหัด 2 ส่วน ให้ผู้เรียนเลือกทำเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งเท่านั้น แต่ถ้าผู้เรียนคนใดเลือกทำทั้ง 2 ส่วน จะมีคะแนนพิเศษให้ เป็นต้น
- 1.1.3 การหยุดยั้ง (Extinction) เป็นวิธีการที่ผู้สอนงดการให้รางวัล คำชมเชยต่อพฤติกรรมในชั้นเรียนที่ไม่พึงประสงค์ และใช้วิธีเสริมแรงเชิงบวกควบคู่ไปด้วย แต่วิธีการนี้เหมาะสำหรับพฤติกรรมที่ไม่รุนแรง เช่น การคุยในชั้นเรียน ผู้สอนจะทำการเพิกเฉยต่อพฤติกรรมดังกล่าว แต่เมื่อผู้เรียนที่คุยในชั้นเรียนสามารถตอบคำถามถูกต้อง ก็ให้คำชมเชยหรือรางวัล เป็นต้น
- 1.1.4 การทำสัญญากับผู้เรียน (Behavioral contract) เป็นวิธีการผู้สอนทำสัญญากับผู้เรียน เช่น หากผู้เรียนจดบันทึกการบรรยายในสมุดและส่งท้ายชั่วโมงครบทุกสัปดาห์ จะได้รับคะแนนจิตพิสัย 5 คะแนน เป็นต้น
- 1.1.5 การลงโทษ (Punishment) เป็นวิธีการที่ผู้สอนพยายามขจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนออกไป โดยการตำหนิ หักคะแนน หรือการลงโทษทางกาย เช่น เมื่อผู้เรียนขาดเรียนในสัปดาห์ใด จะต้องเขียนสรุปบทเรียนของสัปดาห์นั้นๆ ด้วยลายมือลงในกระดาษ A4 จำนวน 1 แผ่น เป็นต้น

1.2 ลักษณะของการปรับพฤติกรรม

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2541) อ้างถึง วรณี เจตจำนงนุช (2553:Online) ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการปรับพฤติกรรมไว้ดังนี้

1.2.1 มุ่งที่พฤติกรรมโดยตรง โดยที่พฤติกรรมนั้นต้องสังเกตเห็นได้ และวัดได้ตรงกันด้วย เครื่องมือที่เป็นวัตถุวิสัย ไม่ว่าการตอบสนองนั้นเป็นภายในหรือภายนอกก็ตาม

1.2.2 ไม่ใช่คำที่เป็นการตีตรา นอกจากจะมีความหมายกว้าง ไม่มีความชัดเจน ยากต่อการสังเกตให้ตรงกัน และยากต่อการจัดโปรแกรมการปรับพฤติกรรมให้บรรลุเป้าหมายได้ การตีตราอาจทำให้เด็กหรือผู้ปกครองเกิดความอับอายแล้วจะส่งผลให้เด็กเลือกแสดงพฤติกรรมตามที่ถูกตีตราได้

1.2.3 พฤติกรรมไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมที่ปกติหรือไม่ปกติ ก็ตาม ย่อมเกิดจากการเรียนรู้ในอดีตทั้งสิ้น ดังนั้นพฤติกรรมเหล่านี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยกระบวนการเรียนรู้

1.2.4 การปรับพฤติกรรมจะเน้นสภาพ และเวลาในปัจจุบันเท่านั้น เมื่อวิเคราะห์ได้ว่าสิ่งเร้า และผลกรรมใดที่ทำให้พฤติกรรมนั้นเกิดบ่อยหรือลดลงในสภาพปัจจุบัน ก็สามารถปรับสิ่งเร้าและผลกรรมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้พฤติกรรมดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

1.2.5 การปรับพฤติกรรมนั้นจะเน้นวิธีการทางบวกมากกว่าวิธีการลงโทษ เนื่องจากเป้าหมายของการปรับพฤติกรรมเน้นการเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์ จึงจำเป็นต้องใช้วิธีการทางบวก เพราะเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพ ทั้งยังได้ก่อให้เกิดปัญหาทางอารมณ์น้อยกว่าวิธีการลงโทษ

1.2.6 วิธีการปรับพฤติกรรมนั้น สามารถใช้ได้อย่างเหมาะสมตามลักษณะของปัญหาแต่ละบุคคล เพราะคนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ดังนั้นในการดำเนินการปรับพฤติกรรมจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย

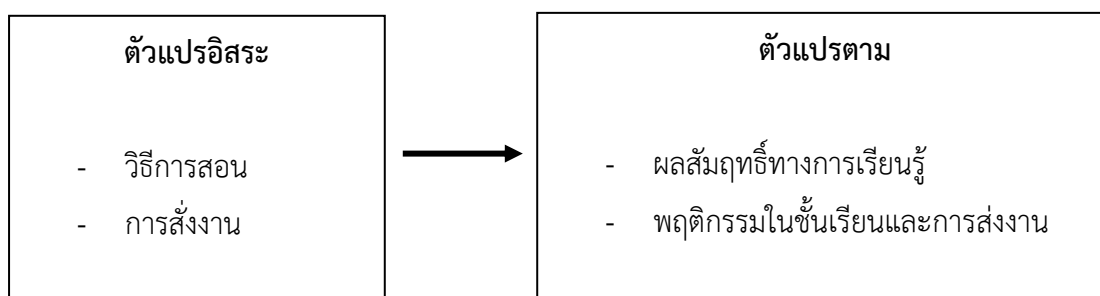
1.2.7 วิธีการปรับพฤติกรรมเป็นวิธีการที่ได้รับการพิสูจน์มาแล้วว่า มีประสิทธิภาพและได้ผล โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

2) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 สุรกิจ คำวงศ์ปิ่น (2552) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เรื่องพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น ในภาคการศึกษาที่ 2/2551 พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมไม่เข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ ขาดการส่งงานหรือส่งงานไม่ครบตามที่ได้รับมอบหมาย ไม่ได้ทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง ไม่ใส่ใจในการทำแบบฝึกหัด โดยในภาพรวมพฤติกรรมต่างๆเกิดจากการไม่เข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำ

2.2 อารยา อินจันทร์ (2548) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เรื่องการปรับพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบของนักศึกษาชั้น ปวส. 2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิด้วยการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ พบว่า ภายหลังจากปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจและการปรับพฤติกรรมแบบยอมรับพฤติกรรมของผู้เรียนนั้น ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบไม่ส่งงานตามกำหนดลดลง คิดเป็นร้อยละ 12.97% ในบางกรณี บางรายที่ไม่พัฒนาขึ้นพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากผู้เรียนมีภาระงานทางครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบมาก ทำให้ไม่สามารถจัดการภาระงานที่ผู้สอนมอบหมายได้ทันตามกำหนด จำนวน 1 ราย ผู้สอนจึงใช้การยอมรับพฤติกรรมนั้นๆและให้ผู้เรียนเสนอเงื่อนไขร่วมกับครูผู้สอนโดยตกลงกัน ว่าจะให้ผู้เรียนส่งงานช้ากว่ากำหนดได้ 1 วันเป็นกรณีพิเศษ

กรอบแนวคิด

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียนและการสั่งงานของนักศึกษาสาขาวิชาช่างยนต์วิทยาลัยอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ โดยดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

- ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- เครื่องมือที่ใช้
- ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
- การเก็บรวบรวมข้อมูล
- การวิเคราะห์ข้อมูล
- สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

นักศึกษาระดับ ปวช.1 แผนกวิชาช่างยนต์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 19 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้

1. ฝึกทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) วัดผลจำนวน 10 คะแนน
2. ฝึกทดสอบหลังการเรียน (post-test) วัดผลจำนวน 10 คะแนน

โดยแบ่งค่าระดับคะแนนออกเป็น 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้และไม่ดี ดังนี้

9-10 คะแนน	หมายถึง การเรียนอยู่ในระดับ “ดีมาก”
7-8 คะแนน	หมายถึง การเรียนอยู่ในระดับ “ดี”
5-6 คะแนน	หมายถึง การเรียนอยู่ในระดับ “ปานกลาง”
3-4 คะแนน	หมายถึง การเรียนอยู่ในระดับ “พอใช้”
1-2 คะแนน	หมายถึง การเรียนอยู่ในระดับ “ไม่ดี”

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ คือ การฝึกทดสอบก่อนการเรียนและฝึกทดสอบหลังการเรียน ซึ่งแบบทดสอบจะนำมาจากเนื้อหาที่ได้บรรยายในชั้นเรียน และงานที่มอบหมาย โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดเนื้อหาแบบฝึกทดสอบก่อนการเรียนและหลังการเรียน
2. สร้างแบบการทำงานกระบวนการกลุ่ม
3. นำแบบทดสอบไปให้นักศึกษารุ่นอื่นๆ ได้ทำการลองใช้แบบทดสอบกระบวนการกลุ่ม
4. ประเมินผลการทดลอง และนำไปปรับปรุงแบบฝึกปฏิบัติ
5. ทำการทดสอบวิชาชีวิตและเทคโนโลยีสมัยใหม่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คะแนนจากแบบฝึกทดสอบก่อนทำงาน (pre-test)
2. คะแนนจากแบบฝึกทดสอบหลังการทำงาน (post-test)
3. สังเกตพฤติกรรมในการทำงาน เช่นกระบวนการคิด การสืบค้นข้อมูล การแบ่งงานกันทำ

การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) วิเคราะห์ผลคะแนนการทำแบบฝึกทดสอบก่อนเรียน (pre-test) และผลคะแนนการทำแบบฝึกทดสอบหลังการเรียน (post-test) แล้วนำผลคะแนนมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
- 2) สังเกตพฤติกรรม
- 3) บันทึกการส่งงาน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ใช้ค่าสถิติร้อยละ

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบก่อนการเรียน และแบบทดสอบหลังการเรียน ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test)

คะแนน pre-test	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
0-2	-	-
3-4	8	27.58
5-6	21	72.41
7-8	-	-
9-10	-	-

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าคะแนนฝึกทดสอบก่อนการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง (5-6 คะแนน) ร้อยละ 72.41 แสดงให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้ก่อนการเรียนของนักศึกษาปวส.1 เกี่ยวกับรายวิชาวัสดุงานช่างอุตสาหกรรม

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบหลังการเรียน(post-test)

คะแนน pre-test	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
0-2	-	-
3-4	-	-
5-6	8	27.58
7-8	6	20.68
9-10	15	51.72

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าคะแนนฝึกการทดสอบหลังการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก และปานกลาง (9-10คะแนนและ 5-6) ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบการปฏิบัติงานก่อนการเรียน และคะแนนทดสอบหลังการเรียน แสดงให้เห็นว่าหลังจากปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาดีขึ้นตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

สรุปผล

จากการสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับ ปวช.2 สาขาช่างยนต์ พบปัญหา ดังนี้

- 1) ไม่ฟังการบรรยายและไม่ใส่ใจเรียน
- 2) สนใจโทรศัพท์มือถือ
- 3) ผู้สอนไม่เป็นจุดสนใจเท่าที่ควร

ผู้วิจัยได้เริ่มทำการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน ตั้งแต่ช่วงสัปดาห์ที่ 3 เป็นต้นไป โดยใช้การสอน กระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม เป็นวิธีการเสริมแรงเชิงบวก(Positive Reinforcement) หลังจากการบรรยายเสร็จสิ้นลง ซึ่งจะใช้เวลาโดยประมาณ 1 ชั่วโมง 1 และจะเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ปฏิบัติงานจริง ซึ่งกรณีที่ นักศึกษาคนใดสามารถทำงานได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ จะบวกคะแนนเพิ่มให้ 1 คะแนนตามงานที่ได้ทำ และ การทำสัญญา โดยกำหนดให้นักศึกษาจดบันทึกการทำงานในสมุด พบว่านักศึกษามีความตั้งใจและใส่ใจการ เรียนมากขึ้น พูดคุยและเล่นในชั้นเรียนน้อยลง สามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น และในช่วงการเรียนนั้นจะให้ใช้ โทรศัพท์มือถือของนักศึกษา เพื่อใช้ศึกษาค้นคว้า เพื่อให้นักศึกษาใส่ใจกับรายละเอียดในการเรียนมากยิ่งขึ้น

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่ไม่ใส่ใจการเรียน ไม่ตระหนักถึง ความสำคัญในการศึกษาเท่าที่ควร ประกอบกับมีเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาดึงดูดความสนใจของนักศึกษา เช่น Facebook เกม ROV เกม FREE Fire และการ Shopping Online เป็นต้น ทำให้นักศึกษามุ่งที่จะกิจกรรม ต่างๆจนลืมนึกถึงการเรียนไป ซึ่งสิ่งจะบั่นทอนตัวผู้เรียนให้ขาดสติไปเรื่อยๆ ผู้สอนจึงจำเป็นต้องหาวิธีการเพื่อ ปรับพฤติกรรมผู้เรียน และดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

วิธีการสอน สื่อที่ใช้ในการสอน จำเป็นต้องนำเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน จึงได้ตั้ง กรู๊ป Online ในเฟสบุ๊ค เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้ามาแชร์ความคิดและซักถามได้นอกเวลาเรียน เพื่อใช้สำหรับการ นำเสนอบทความ การปฏิบัติงานจริงในการศึกษาเพื่อให้นักศึกษาที่กำลังอยู่ในโลกSocail ได้เปิดเข้าไปดูผ่านตา เพื่อเป็นแนวทางในการทำงานและการเรียนต่อไป

บรรณานุกรม

ขวัญเฉลิม ตันประเสริฐ.(2553).การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน[online]

จาก <http://www.gotoknow.org/blogs/posts/395511>

สุรกิจ วงศ์คำปิ่น.(2552).พฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนใน

รายวิชา 52-207 หลักการบัญชีเบื้องต้น ในภาคการศึกษาที่ 2/2551 [online]

อารยา อินทร์จันทร์.(2548).การปรับพฤติกรรมการณ์ขาดความรับผิดชอบของนักศึกษาชั้น ปวส. 2

แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิโดยการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ [Online]